

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/215/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513211126
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2015:7513211126.12

Rozhodnutie

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v právnej veci navrhovateľa: B. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. W., V. XX, zast. advokátom JUDr. Jánom Mikuľakom, AK Košice, Františkánska 5 proti odporcovi: B. O., nar. XX.X.XXXX, bytom B. W., Č. XXX/XX, zast. advokátom JUDr. Jánom Slobodníkom, AK Košice, Štúrova 20, o zrušenie, alternatívne, zníženie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Súd zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi určenú rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 13P/39/2011 zo dňa 4.2.2013 za obdobie od 9.2.2013 do 7.7.2013.

V prevyšujúcej časti súd návrh zamietá.

Navrhovateľ je povinný uhradiť odporcovi 100 % trov tohto konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia, ktoré budú vyčíslené v osobitnom uznesení po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom, ktorého zmena bola pripustená uznesením zo dňa 11.12.2014, domáhal voči odporcovi zrušenia, alternatívne, zníženia vyživovacej povinnosti stanovenej rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 13P/39/2011 zo dňa 4.2.2013, počnúc dňom podania návrhu. Zníženie požadoval na sumu 50,00 eur. Návrh odôvodnil tým, že od posledného rozhodnutia súdu o určenie jeho vyživovacej povinnosti voči odporcovi, došlo k zmene okolností tak na jeho strane ako aj na strane odporcu, ktoré odôvodňujú zmenu tohto rozhodnutia. Podľa jeho názoru je jeho nárok dôvodný, keďže bolo preukázané, že odporca dobrovoľne ukončil štúdium na vysokej škole technického smeru a následne začal študovať na inej, humanitného zamerania. Zároveň uviedol, že je potrebné pri rozhodovaní brať do úvahy aj kritérium dobrých mravov, nakoľko v danom prípade je toto kritérium potrebné posudzovať aj s ohľadom na vývoj súdnej praxe, kde u plnoletého dieťaťa by mal byť zvýšený dôraz na morálny akcent pri rozhodovaní. Pri posudzovaní otázky dobrých mravov je potrebné prihliadať aj na príjmovú stránku odporcu, a to sociálne štipendium, prostredníctvom ktorého si dokáže zabezpečovať svoje potreby.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a zaslal súdu písomné vyjadrenie, v ktorom uviedol, že je prijatý na bakalárske štúdium na Vysokej škole zdravotníctva a sociálnej práce sv. Alžbety v Prešove. V súvislosti so štúdiom sa mu výdavky zvýšili. Ku skutočnosti uvádzanej navrhovateľom, že s ním odporca žiadnym spôsobom nekomunikuje, poukázal na rozhodnutie sp.zn. 13P/39/2011, kde sám navrhovateľ uviedol, že sa oňho nezaujíma.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu pod sp.zn.13P/39/2011 a 18P/96/2014 ako aj s obsahom ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 4.2.2013 sp.zn. 13P/39/2011, ktorý v spojení s rozsudkom Krajského súdu č.k. 8Co/52/2013 zo dňa 31.10.2013 nadobudol právoplatnosť dňa 31.1.2014, bola navrhovateľovi stanovená vyživovacia povinnosť voči odporcovi v sume 120,00 eur mesačne, počnúc dňom 20.9.2011. Dlhé výživné za obdobie od 20.9.2011 do 28.2.2013 v sume 520,00 eur súd povolil odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach v sume po 20,00 eur, spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok. Už v tomto konaní o určení výživného, v ktorom boli účastníci v opačnom procesnom postavení, navrhovateľ žiadal výživné voči odporcovi nepriznať, resp. ho znížiť na sumu 50,00 eur mesačne. Dôvodil tým, že okrem navrhovateľa má ešte tri vyživovacie povinnosti, že žije v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou N. R., ktorá pracuje v spoločnosti Vatern a jej príjem by sa mal pohybovať okolo 550,00 eur mesačne. Jeho príjem zo zamestnania v Bytovom podniku mesta Košice ako vodár a kúrenár činí okolo 500-550,00 eur.

Navrhovateľ zotrval na svojom zmenenom návrhu, doplnil, že čo sa týka zrušenia vyživovacej povinnosti min. za čas, odkedy odporca nebol študentom, je tento návrh dôvodný, avšak navrhovateľ by nebol podával predmetný návrh, ak by bola komunikácia medzi ním a odporcom, pretože odporca na výzvy navrhovateľa nereagoval. Dokonca navrhovateľ aj ponúkol odporcovi zamestnanie a tieto okolnosti by bolo možné prejednať, ak by bola komunikácia medzi ním a odporcom. Poukazoval na to, že žije v spoločnej domácnosti s partnerkou a jeho mesačné výdavky sú v sume 509,00 eur, pričom jeho mzda je približne okolo 510,00 eur. Medzi pravidelné výdavky zahrnul poisťku pre syna O. W., poisťku pre družku N. R., poisťku pre seba, cestovné pre N. R., cestovné pre seba, hypotéku na byt, SIPO, stravné, družinu, škôlku, tanečnú, krúžok, lego, angličtinu, krúžky do glukomera, dobitie kreditu pre O. W., výživné pre syna H. W. vo výške 40,00 eur, výživné pre B. O. vo výške 120,00 eur a taktiež do týchto výdavkov zahrnul aj nepravidelné výdavky, ako poplatok do rodičovského združenia, zubár, tepláky, lekárne, tuhy do perá a iné. Navrhovateľ uviedol, že jeho priemerný zárobok v súčasnosti činí 530,00 eur mesačne a jeho družka má takýto istý príjem, t.j. 530,00 eur mesačne. On pracuje stále na Stavebnom bytovom družstve Košice I a družka pracuje vo firme Vatern s.r.o. Košice ako projektantka.

Právny zástupca navrhovateľa trval na zrušení vyživovacej povinnosti, alternatívne, žiadal znížiť výživné na 50,00 eur mesačne. Poukázal na skutočnosť, že odporca poberá sociálne štipendium v max. možnej výške, t.j. 275,00 eur mesačne a táto suma vysoko prekračuje náklady spojené so štúdiom. Ďalej uviedol, že odporca študuje na druhej vysokej škole a táto druhá vysoká škola nenadväzuje na štúdium prvej vysokej školy, pričom prvú vysokú školu ukončil z dôvodu nesplnenia podmienok do ďalšieho semestra. Takže podľa názoru navrhovateľa, štúdium sociálnej práce je len štúdiom pre samotné štúdium, aby jednoducho odporca nemusel sám žiť. Čo sa týka kritéria dobrých mravov, toto je v prvom rade potrebné riešiť v celkovej súvislosti vzťahov medzi otcom a synom, teda účastníkmi konania. Potvrdil, že vzťahy medzi otcom a synom sú narušené, pričom určité obdobie približne vo veku 16.-18.roku veku odporcu, boli tu obojstranné kroky k tomu, aby sa tieto vzťahy zlepšili. K zhoršeniu týchto vzťahov došlo podľa tvrdenia navrhovateľa pričinením matky odporcu, ktorá zamedzovala styk odporcu s navrhovateľom. Vyhrážala sa navrhovateľovi a rôznymi inými spôsobmi znemožňovala styk otca so synom. Výsledkom toho je aj skutočnosť, že odporca na poslednom pojednávaní označil navrhovateľa za mafiána a kriminálnika.

Odporca vo svojej výpovedi uviedol, že je študentom 2.roč. Vysokej školy sv.Alžbety v Prešove a ide o denné štúdium. Od septembra 2012 do februára 2013 bol študentom Vysokej školy technickej v Košiciach, riadenie leteckej dopravy. Keďže nestíhal matematiku ani fyziku, túto školu ukončil tak, že sám požiadal o ukončenie na predmetnej škole. Vo februári 2013 túto školu ukončil a hneď v marci 2013 si podal prihlášku na vysokú školu, na ktorej v súčasnej dobe študuje. Vo februári 2013 sa prihlásil na úrade práce, kde bol do júna 2013. Ďalej uviedol, že navrhovateľ mu platí výživné aj v súčasnosti, a to 120,00 eur + 20,00 eur dlžné výživné. Žije v spoločnej domácnosti s matkou, ktorá mu uhrádza všetky výdavky, ktoré má v súvislosti so štúdiom, s oblečením a pod.. V čase, keď bol evidovaný na úrade práce, nedostával žiadnu dávku a o tom, že mu nebudú vyplácať podporu ani dávku, mu bolo oznámené iba ústne, a to z toho dôvodu, že predtým, než sa zaeviduje na úrade práce, aby poberal podporu v nezamestnanosti, musel byť zamestnaný. Aj počas doby, t.j. od februára do júna 2013, mu navrhovateľ

platil výživné. Preukázal súdu peňažné poukážky, ktorými uhradil školné vo výške 290,00 eur na školský rok 2014/2015 a sumu 90,00 eur ako zápisné do 2.roč. pre rok 2014/2015. Uviedol, že nesúhlasí so zrušením výživného za čas, kedy bol evidovaný na úrade práce, pretože nemal žiadny príjem a hneď po ukončení Vysokej školy technickej si podal prihlášku na ďalšiu vysokú školu a pokračoval potom v štúdiu. Potvrdil, že s navrhovateľom nemá dobrý vzťah, že navrhovateľ bol už vo väzení a nevie sa správať. Takýto vzťah s navrhovateľom má od narodenia, pretože navrhovateľ oňho nejavil záujem. Bol uňho 2 krát, keď mal 16.narodeniny a 18.narodeniny. Vtedy mu zakúpil navrhovateľ nohavice a topánky, nič viac. Potom sa už oňho nezaujímal a odporca ho ani nevyhľadával. Čo sa týka školy, na ktorej v súčasnosti študuje, uviedol, že pre toto štúdium sa rozhodol z toho dôvodu, že odbor sociálna práca je v súčasnosti žiadaný. Po ukončení tejto školy by chcel pomáhať telesne postihnutým ľuďom, alebo pracovať na úrade práce. Potvrdil, že nereagoval na ponuku, ktorú mu dal navrhovateľ, týkajúcu sa pracovnej ponuky z toho dôvodu, že chcel ísť študovať na vysokú školu.

Právny zástupca odporcu uviedol, že nie sú dôvody pre zrušenie výživného ani pre zníženie vyživovacej povinnosti. Poukázal na to, že matka odporcu ani samotný odporca, nepodávali žiadne daňové priznanie za rok 2014 o dani z príjmov, a teda zdokladovali, že nemajú žiadne príjmy a že neprenajímajú vozidlo, tak ako to uvádzal navrhovateľ. Zároveň predložil aj potvrdenie o poberaní dávky v hmotnej núdzi za rok 2015 u matky odporcu, aj za rok 2014, z ktorých bolo zistené, že matka odporcu za rok 2014 poberala za mesiace január až júl dávku v hmotnej núdzi vo výške 78,80 eur, za mesiace august až december 2014 dávku vo výške 92,10 eur a za január 2015 vo výške 92,10 eur. Poberá na odporcu rodinný prídavok vo výške 23,52 eur. Ďalej predložil súdu potvrdenie matky odporcu, že poberá príspevok na opatrovanie svojej matky Alžbety O., a to za mesiace január až jún 2014 sumu 100,72 eur, za mesiace júl až december 2014 sumu 87,37 eur a za mesiac január 2015 sumu 87,37 eur. Čo sa týka vyjadrenia právneho zástupcu navrhovateľa o dobrých mravoch, k tomu právny zástupca odporcu poukázal na rozhodnutie Okresného úradu Košice-vidiek týkajúce sa priestupku, kde bol navrhovateľ uznaný za vinného, že v obci Nižný W. bez súhlasu majiteľa vnikol na pozemok L. O. a H. O., pričom urážal svoju manželku P. W.Ú. a H. O.. Po vniknutí na pozemok fyzicky napadol L. O., teda starého otca odporcu. Ďalej predložil do spisu rozsudok Okresného súdu Košice-okolie P/89/1994 zo dňa 3.7.2006 týkajúci sa zmeny priezviska maloletého, pričom z odôvodnenia vyplýva, že otec ako účastník konania uviedol, že na výživu maloletého od roku 1994 neprispieva len z toho dôvodu, že nemá peniaze a nejaví oňho záujem, pretože bol vo výkone trestu odňatia slobody. Momentálne sa proti nemu vedie ďalšie trestné stíhanie pre zanedbanie povinnej výživy a trestný čin pokusu krádeže. Ďalej poukázal na rozsudok Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 15P/169/02 zo dňa 15.4.2004, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že otec o maloleté dieťa od začiatku neprejavuje žiadny záujem, od podania návrhu ani predtým ho nenavštevoval a ničím iným okrem výživného na mal. dieťa neprispieva ani v čase sviatkov. Taktiež poukázal na rozhodnutie sp.zn. 13P/39/2011 zo dňa 4.2.2013, z ktorého odôvodnenia tiež vyplýva, že navrhovateľ nemá o odporcu záujem, resp., že sa oňho nezaujíma. Toto všetko je na zdokladovanie tvrdenia navrhovateľa, že určenie výživného sa prieči dobrým mravom, keďže odporca nemá voči svojmu otcovi žiadnu úctu a napriek snahám, odporca odmieta akýkoľvek kontakt s ním. Týmto vlastne chce odporca preukázať, že počas celého života navrhovateľ nemal o odporcu žiadny záujem a pokiaľ teraz oňho začal prejavovať záujem, ide len o účelový fiktívny záujem, ktorý prejavuje v súvislosti s týmto konaním.

Podľa § 62 ods.1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sami sa živiť.

Podľa § 62 ods.2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možnosti a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods.3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery, je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v min. rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené plnoleté dieťa alebo na nezaopatrené neplnoleté dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre mal. dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

Podľa § 78 ods.3 Zákona o rodine, pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 75 ods.1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods.2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre mal. dieťa.

V prejednávanvej veci sa navrhovateľ domáhal voči odporcovi zrušenia súdom už stanovenej vyživovacej povinnosti, alternatívne, jej zníženia na sumu 50,00 eur mesačne.

V prvom prípade navrhovateľ argumentoval tým, že odporca prestal študovať na vysokej škole a zaevidoval sa na úrade práce. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca dňa 9.2.2013 sa zaevidoval na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Košice a bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 7.7.2013. Vyraďený bol z dôvodu nástupu na vysokú školu. To znamená, že v tom čase odporca nadobudol schopnosť sám sa živiť, keďže sa nepripravoval ďalším štúdiom na budúce povolanie. Preto súd zrušil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporcovi za vyššie uvedené obdobie.

Navrhovateľ vo svojom návrhu týkajúcom sa zrušenia vyživovacej povinnosti, alternatívne, jej zníženia, argumentoval aj tým, že odporca nemá voči nemu žiadnu úctu ako voči svojmu otcovi, nekomunikuje s ním, odmieta všetky jeho pokusy o nadviazanie styku a zúčastňuje sa káuz, ktoré vyvoláva jeho matka.

Pojem dobré mravy Zákon o rodine ani Občiansky zákonník nedefinuje. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru, všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel (noriem) v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno preto označiť za činnosť proti dobrým mravom.

Vyhodnotiac vykonané dokazovanie súd ustálil, že navrhovateľ nijako nepreukázal, že sa odporca voči nemu správa v rozpore s pravidlami slušnosti a občianskeho spolužitia, keď súdu nepredložil žiadny hodnoverný dôkaz na svoje tvrdenia. S prihliadnutím na všetky okolnosti, ktoré v súdnom konaní vyšli najavo možno konštatovať, že je to práve správanie navrhovateľa, ktoré možno charakterizovať ako neslušné, v rozpore s všeobecne uznávanými pravidlami spolužitia a ktoré mu z tohto dôvodu nie je možné priznať právo na súdnu ochranu. Ide predovšetkým o konanie vo veci priestupku, ktorého sa navrhovateľ mal dopustiť tým, že bez súhlasu majiteľa vnikol na pozemok L. O. a H. O., pričom urážal na cti svoju manželku P. W. a H. O. a po vniknutí na uvedený pozemok fyzicky napadol L. O.. Za uvedený priestupok mu bola uložená pokuta vo výške 2 000,00 Sk. Navrhovateľ nemá dostatok sebareflexie, aby si uvedomil, že odporca má blízky nielen príbuzenský, ale zrejme aj citový vzťah k svojej matke a starej matke a že tento cit prevládol nad vzťahom, ktorý prechováva voči nemu. Navrhovateľ si tiež neuvedomuje, že o tom, ako sa budú deti správať k svojim rodičom, rozhodujú rodičia v rámci ich výchovy a že lásku, cit, úctu a rešpekt si nemožno od nikoho ani od vlastného dieťaťa vynútiť. Za dôležité treba z hľadiska posúdenia charakteru a povahy navrhovateľa považovať aj trestné konanie voči navrhovateľovi

vo veci neplnenia vyživovacej povinnosti. Je nesporné, že vzťahy medzi navrhovateľom a odporcovou matkou boli a sú viac než napäté. Navrhovateľ si tiež neuvedomuje, že vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom je ich zákonnou povinnosťou, že ju nemožno považovať za poskytovanie materiálnych výhod a že k jej zrušeniu možno pri nezaopatrenom plnoletom dieťati, ktoré nie je schopné samo sa živiť, pristúpiť len v skutočne mimoriadnych až výnimočných prípadoch, preukázaného protiprávneho konania detí voči rodičom. Prítom nemusí ísť o konanie, ktoré je sankcionované podľa príslušných ustanovení Trestného zákona, avšak intenzita tohto konania musí byť spoločensky a ľudsky odsúdenia hodná. O takýto prípad sa v prejednávanej veci nejedná. Ak syn nenavštevuje svojho otca, či sa s ním odmieta stretávať a komunikovať s ním, naznačuje to, že ide o reakciu syna na správanie sa otca k nemu a k osobám, ku ktorým má blízky citový vzťah a taktiež forma ako prejavíť svoj postoj k tomuto správaniu. Súd sa nestotožnil s názorom navrhovateľa, že štúdium sociálnej práce odporcu je len štúdiom pre samotné štúdium, aby jednoducho odporca sa nemusel sám živiť. Odporca sa iba domáha svojich práv súdnou cestou, nakoľko sa od otca nedočkal dobrovoľného splnenia jeho povinnosti.

V druhom prípade sa navrhovateľ domáhal zníženia jeho vyživovacej povinnosti na sumu 50,00 eur. Hoci tento alternatívny návrh odôvodnil údajnou zmenou pomerov u oboch účastníkov, súd dospel k presvedčeniu, že aj tento návrh podal z rovnakých dôvodov a na rovnakom skutkovom základe ako návrh na zrušenie výživného. Tu je potrebné spomenúť, že použitie § 75 ods.2 Zákona o rodine nie je možné použiť ako modifikačný činiteľ a na jeho základe výšku požadovaného výživného primerane znížiť podľa návrhu. Napriek vyššie uvedenému sa súd zmenou pomerov na strane účastníkov zaoberal, pričom z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k takej zmene, ktorá by odôvodňovala zníženie výživného na sumu 50,00 eur, rozhodne nedošlo. Hoci navrhovateľovi pribudli ďalšie vyživovacie povinnosti, tieto skutočnosti boli všetky zohľadnené už v konaní pod sp.zn. 13P/39/2011, čo skonštatoval aj Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní pod sp.zn. 8Co/52/2013 zo dňa 31.10.2013 keď uviedol, že výživné 120,00 eur zodpovedá možnostiam a schopnostiam otca ako aj potrebám odporcu.

Rovnako súd dospel k záveru, že k zmene pomerov nedošlo ani na strane odporcu, odporca rovnako ako pri poslednom súdnom konaní o určenie vyživovacej povinnosti naďalej študuje na vysokej škole a už v súvislosti s týmto štúdiom a jeho vekom má zvýšené výdavky, ktoré boli zohľadnené v predchádzajúcom rozsudku. Tie spočívajú najmä v platbách za dopravu, učebné pomôcky, stravovanie a pod.. Súd nepovažoval za potrebné sa týmito výdavkami podrobne zaoberať, nakoľko toto bolo predmetom podrobného skúmania tunajšieho i odvolacieho súdu v spomínanom konaní, pričom i v prípade, že by tieto výdavky boli nižšie, neposkytli by dôvod na zníženie výživného na sumu 50,00 eur, čo je návrh, ktorý nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Odporca je študentom vysokej školy, nie je vlastníkom žiadneho nehnuteľného majetku, či inej hnuťelnej veci vyššej hodnoty, a preto sumu 120,00 eur stanovenú v pôvodnom konaní, považuje súd aj v súčasnosti za odôvodnenú. Čo sa týka sociálneho štipendia, ktoré odporca poberá vo výške 275,00 eur, čo podľa navrhovateľa je tiež dôvodom pre zníženie výživného na sumu 50,00 eur mesačne, súd sa stotožňuje s vyjadrením odporcu, že pri priznávaní sociálneho štipendia sa zohľadňuje majetková a príjmová situácia žiadateľa, vychádza sa zo súm životného minima, zohľadňuje sa aj výživné, ktoré navrhovateľ platí odporcovi, zohľadňuje sa príjem matky a pokiaľ nepresahuje životné minimum, priznáva sa sociálne štipendium. Preto poberanie štipendia nemôže zásadným spôsobom ovplyvniť rozhodnutie súdu pri znížení výživného, tak ako to žiadal navrhovateľ.

Na základe vyššie uvedeného bolo rozhodnuté tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 142 ods. 3 O.s.p., aj keď mal účastník vo veci úspech len čiastočný, môže mu súd priznať plnú náhradu trov konania, ak mal neúspech v pomerne nepatrnnej časti alebo ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, v takom prípade sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia. V súlade s citovaným zákonným ustanovením vzniklo právo na náhradu trov konania odporcovi, ktorý bol v konaní neúspešný len v pomerne nepatrnnej časti, a to v časti zrušenia vyživovacej povinnosti za obdobie od 9.2.2013 do 7.7.2013, kedy bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.